LC Hebr. Ms 45 (Micro Orien. Hebr. 880/111)

18 ff. Paper. 16.7 x 12 cm. 13-14th cent. Oriental square script.

[חיבור במסורה בערבית] End of a treatise on *masorah* in Judeo-Arabic. Only from the middle of pericope *Ekev*. Mainly on the vowel letters and plene or defective spellings.

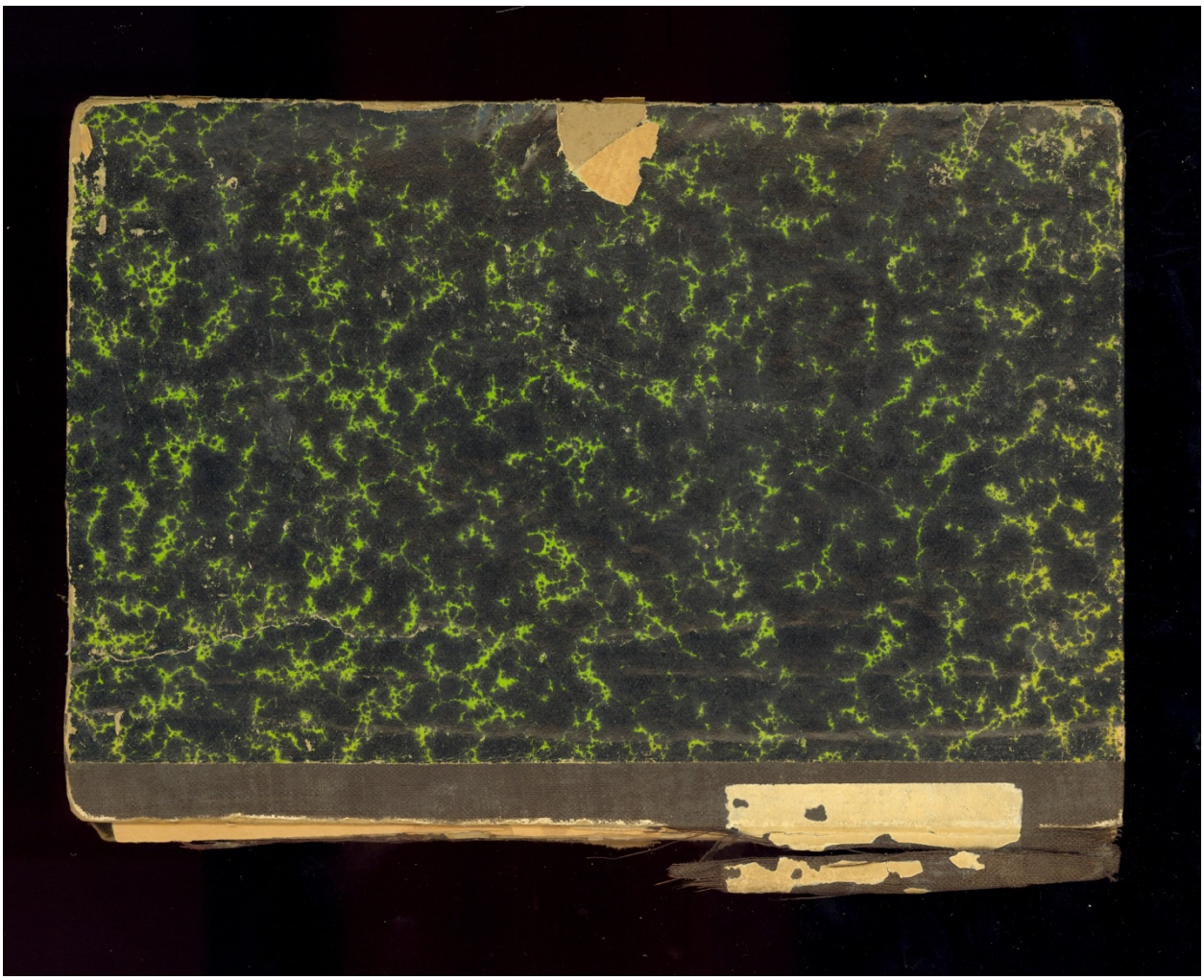

אשר יום ועשית ו׃ ושאו תשורו והלבים
ויום ויום ושמאול או אחים אחד יום׃

נעלה ונך קיב חרפא מנחאלף

ג ואו נג ויו מח׃ והיה שק ועל אחין
ועשות ומצותיו וחקתיו היום ועד׃
הקבות והשיגך ו׃ ארור בשר ואורר
ו׃ ארורו׃ ארור ו־קיך עאנך א׃ ארור
ואורר בצאתך א׃ ישלח המה ומה ומשגעך
ו׃ ומכך׃ כבשה ובשלפן ובדקון ורפנך
ו׃ והיו שמיך ראשך א תחתיך ו׃ תהי נעליך׃
יתך אויבך ו׃ אצו׃ לרפים ו׃ תנוס לפניו
והיית ו׃ מעלעטת׃ והיתה עוף ואין מחריד
ו׃ ויכה ה בשחין ובשפים ותפלו׃ יכה
ה בשגעון ובעורון ובתמהון ו׃ והיית
ועצוחי לרטיך ו׃ והיית לשוק ולנוע ו
הימים ו׃ אין מושיע׃ אשה ואוש ושורך
נטבח בעיניך ו׃ תאכלנו׃ מעפנך ושב
צאנך א נתנות ולא לאויבך ואין מושיע
ו׃ בניך ובנתיך נתנים לשנך ועינך רואות
והלו וכלות אליהם כחום ואין׃ לפרי יעשך
ו׃ ואכלא והיית לשוק ולנטש ו׃ הימים׃

ואשקיתיך׃ והארץ עבדים תהיה׃ ארץ שחוץ׃ תמגדי׃
עיני׃ אלהיך׃ מרשית׃ אחריתו׃ והיה אם שמע
היום׃ אלהיכם׃ ועשתי׃ ורחי ומעלקוש׃ ותורשך׃ ויצהרך׃
תשמרון׃ אלהיכם׃ אחריכם׃ ושמחתיכם׃ והיה יבוא׃
ושמתם׃ אלה׃ ולטוטפת׃ קל בנין׃ עיניכם׃ ולמדתם׃
בניכם׃ בביתך׃ ובקומך׃ ובשכבך׃ ובשעריך׃
ובשעריך׃ למען׃ ימיכם׃ ובנכם׃ לאבתיכם׃
כימי׃ פ אם שמור תשמרון׃ מצותא׃ אלהיכם׃
לעבדו׃ ולדבקה׃ בכל׃ ובכל׃ הזאת׃ אשר׃
אתכם׃ ולהוריש׃ מפניכם׃ ויורשתם׃ גוים׃
גדלים׃ ועצמים׃ מכם׃ ועבדון׃ האמרון׃
איש׃ בצעדכם׃ יראכם׃ אלהיכם׃

ראה אנכי נתן מברכה ומקללה׃ פ ואו יום׃ על׃
גבעה מאחרי שכם תגד מנחא אשר עלת׃ ואו קבעת׃
ויול הגבע ופרוא מן שפרתב׃ שלחא דתשמעו׃
מצות׃ פת מעדותיו׃ ומקשתבה ובמעלוי׃
כעמיים טבת׃ פיעבור ויהי מקרי ארבעתם יום לחדש׃
שאול חמי׃ למחר עלות שתאנה מעלא ותיב׃ את׃ שלחי׃
תוכא אתו תעבל בגוי ואו עשף׃ את בגלגל אתילו התקה׃
בגוי ואו עשף׃ ומרשות השנה חס א׃ פ׃

פרשת ראה

ראה לפניכם׃ היום׃

את אלהיכם׃ היום׃ והקללה אלהיכם׃ היום׃ שלהים׃
אחרים׃ והיה כיאתך׃ אלהיך׃ ונתתה׃ ברכים׃ ועל׃
עיבל׃ הלא מבוא׃ מולך׃ אלונן׃ פ עברים׃
אלהיכם׃ וירשתם׃ וישבתם׃ ושמרתם׃ לעשות׃
ואת החקים׃ המשפטים׃ ונתן׃ אשר׃ אתכם׃ היום׃
והמשפטים׃ תשמרון׃ לעשות׃ אבתיך׃ הומים׃
מים׃ אבד תאבדון׃ המקמות׃ תיכן׃ הגוים׃ ירשים׃
אלהיהם׃ ההרים׃ הרמים׃ הגבעות׃ ותחת׃
ואשריהם׃ תכרתון׃ ופסיליהם׃ שלהיהם׃ תגדעון׃
והמקומם׃ ההוא׃ לא תעשון׃ שלהיכם׃ פ המקום׃
אלהיכם׃ שבטיכם׃ לשומן׃ ובאתם׃ והבאתם׃
עלתיכם׃ וזבחיכם׃ מעשרתיכם׃ תרומתן׃ ונדריכם׃
ונדבתיכם׃ וצאנכם׃ ואפלתם׃ אלהיכם׃ ושמחתם׃
אלהיך׃ לא תעשון׃ כשם׃ היום׃ איש׃ פנינו׃
כי׃ פ באתם׃ א ומנוחה׃ שלחך׃ ועברתם׃ וישבתם׃
אלהיכם׃ מעחיל׃ ונתן׃ אויבכם׃ מסביב׃ וישבתם׃
׃ והיה המקום׃ אלהיכם׃ תביאו׃ שלחיכם׃ אלה׃
ונדבתיכם׃ מעשרתיכם׃ תרומת׃ ידכם׃ ושמחתם׃
׃ ונתיכם׃ ובנתיכם׃ ועבדיכם׃ ואמהתיכם׃ ולשרי
׃ אין׃ חשמר עלתיך׃ מקום׃ פ במקום׃ שבטיך׃
שלחיך׃ כי׃ אלהיך׃ שבחיך׃ והטהור׃ אכלנו׃

פרשת שפטים ושטרים

שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך
ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא
תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק
תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך: לא תטע
לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים
לך מצבה אשר שנא יי אלהיך הוא: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה
אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יי אלהיך הוא: כי
ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן לך איש או אשה
אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך לעבור בריתו: וילך ויעבד
אלהים אחרים וישתחו להם או לשמש או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את
האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה
אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על
פי שנים עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים
תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע
מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
יבחר יי אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על
פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי ושמרת
לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט
אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין
ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד
לשרת שם את יי אלהיך ואל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל
הארץ אשר יי אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי: שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יי אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא
ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויי אמר לכם לא תספון
עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים והסיר את לבבו
וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב
לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה
עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יי אלהיו לשמר
את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: למען לבלתי
רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך
ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט
לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יי ונחלתו יאכלון: ונחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו יי הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן
הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית
גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יי אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת
בשם הוא ובניו כל הימים: והנה יבא הלוי מאחד שעריך מכל
ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר
יי: ושרת בשם יי אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יי:
חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר
יי אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא
ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף:
וחבר חבר ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים: כי תועבת יי כל
עשה אלה ובגלל התועבות האלה יי אלהיך מורישם מפניך: תמים
תהיה עם יי אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל
מעוננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יי אלהיך:

ויעבדו אתם ואת אבותיכם: בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה:
ורע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם
את האלהים אשר עבדו אבותיכם אשר מעבר לנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים בארצו ואני וביתי נעבד את יהוה:
ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים:
כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים
מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה
וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו
בקרבם: ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי יושב הארץ
מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו:
ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים
קדשים הוא אל קנא הוא לא ישא לפשעכם וחטאתיכם:
כי יעזבתם את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה
אתכם אחרי אשר הטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע כי אם את
יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם
בחרתם לכם את יהוה לעבד אתו ויאמרו עדים: ועתה הסירו
את אלהי הנכר אשר בתוככם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי
ישראל: ויאמר העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקלו
נשמע: וכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט
בשכם: ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים
ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה:
ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי
היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה
פן תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע את העם איש לנחלתו
ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
האריכו ימים אחרי יהושע אשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר
עשה לישראל: ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון
עבד יהוה בן מאת שנים ועשר שנה: ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש: ויעבד ישראל
את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע אשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל:
ויקחו בני ישראל את ארון האלהים ויהי שם לפני מיכה כל
ימים אשר עשה מיכה את פסל ואת התרפים ויהי עמו:
ויבא איש מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי ויגר שם:
ויסר האיש מן העיר מבית לחם יהודה לגור במקום אשר ימצא
ויבא הר אפרים עד בית מיכה למלאכתו: ויאמר לו מיכה
אי מזה תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה והנני
הולך לגור במקום אשר ימצא: ויאמר אליו מיכה שב עמדי
והיה לי לאב ולכהן ואני אתן לך עשרת כסף למדה בגדים
ומחיתך וילך הלוי: וירץ הלוי לשבת את האיש ויהי לו כאחד
מבני בניו: וימלא מיכה את יד הלוי והנער היה לו לכהן
והיה בבית מיכה: ויאמר מיכה עתה ידעתי כי יטיב יהוה לי
כי היה הלוי לי לכהן:

פרשת כי תצא

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית
שביו: וראית בשביו אשת יפת תאר ונחמת בה ולקחת לך
לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את
צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה
והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:
לא תהיה לאיש שנואה ולאשה שנואה והיו שנים לאיש שנואה
ולאהובה ושנואה בנים ותאהובה ושנואה

ואמבשין ו׳ וקראתה תחזון שערך ו׳ קל׳:
לא יהיה בהמתך ו׳ עזרה ו׳ לא תביאך
ואיפה ו׳ ואיפה ו׳ עזרה ו׳: אלי אופה ו׳ ואניחך
ו׳ מאיך ו׳ שחיך ו׳: כי תיטיבון ו׳ אלהיך ו׳:
זכור ו׳ בצאתך מצרים ו׳ אשר הנחשים ו׳ אחריך
ו׳ אלהים: והיה בהניח ו׳ אלהיך ו׳ אחריך ו׳ מצבה
ו׳ אלהיך ו׳: נעמה יעלך קל׳ מיראתך

אלף א והא א יחשב נא והא ג ואוהלי
ויול דשב והוא מעשרה ט
תהיין לאיש שתי נשים שת בגוד ה: בעוב
דעא בתא ובדותת שפחה תה: אשר עשה
היה טהור מקדיה בתה: פתפוקט ו׳ שחיך
מתחלך ו׳ מאחך שאול תם מאחיך שתאמה
מעא ו׳: פ׳

פרשת וחיה כי תבוא

והיה תביא ו׳ אלהיך ו׳ וירשתה ו׳ וישבת
מראשית אי תביא ו׳ שחיך ו׳ המקום ו׳ שחיך
ו׳: ובאת אל כמעם ו׳ אלין ו׳ היום ו׳ אלהיך ו׳
באש א לאבתינו: ונקח והניחו ו׳ אלהיך

ו׳ ועבדת ו׳ שחיך ו׳ גלולי עצים ו׳: וירעו המצרים
ו׳ וענוהו ו׳ עשינו ו׳: ונצעק אבתינו ו׳ וישמע
א׳: וירא את ענינו ו׳ ואת עמלנו ו׳ ואת לחצנו: ויוצאנו
ו׳ ממצרים: ויבאנו המקום ו׳ הזאת א׳: ויתה לנו את
הארץ הזאת א׳ נתתה ו׳ שחיך ו׳ ארץ זבת חלב ו׳
ודבש: ועתה הנה הבאתי ו׳ שחיך ו׳: ועבדתך
ו׳ ועבדוך ו׳: ונתתה הבאתך ו׳ משעשת ו׳ קל׳ ונתתה
ו׳ ליתום ולגר עריך ו׳: ואמרת אלהיך
נתתיו ו׳ עותם ו׳ עויתני ו׳ מצותך ו׳: לא
בקול עשיתי ו׳ עויתני ו׳ השקיפה ממעון
ו׳ נתתה ו׳ לאבתינו: היום ו׳ אלהיך
לעשות ו׳ החקים ו׳ המשפטים ו׳ ועשית ו׳
אותם ו׳: את היום ו׳ להיות ו׳ לאלהים ו׳ ובלכת
ו׳ בדרכיו ו׳ ושמרתו ו׳ ועדתיו ו׳ ומשפטיו ו׳ והגים ו׳ אלהיך
ו׳: ויען משה ואמר א היום ו׳: והיה
ביום ו׳ אלהיך ו׳ אבנים ו׳ גדלות ו׳ ונד בשיד ו׳:
והיה תקימו ו׳ האבנים ו׳ היום ו׳ שבבו ו׳ אותם
ו׳ בשיד ו׳: וכתבת ו׳ אלהיך ו׳ ועלית ו׳ עלבו
ו׳ שעלת ו׳ קל׳ שחיך ו׳: וזבחת שלמים ו׳ אלהיך
ו׳: ואכלת ו׳ והבעת ו׳ והתורה ו׳ הזאת א׳ היטב
ו׳ קל׳: נעמה יעלך קל׳ מיראתך

לי לאובני אל: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם וועשיתם את היום הזה לחקת עולם לדרתיכם:
בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים ליום בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם
כי כל אוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו
וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת
אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על
המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה
לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר
יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה
כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית
הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין
שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך
עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם:
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי:
ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
מתים: ויסע העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת
בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישאילום ויניצלו את מצרים: ובני ישראל נסעו
מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף:
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי
גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:
ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ואربע
מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי
בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל
שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר יהוה אל משה
ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד
איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא
יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ
מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז
יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי
בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם
מארץ מצרים:

פרשת אתם נצבים

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם

הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃
הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ׃
רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃
וּמַלְתֶּם אֶת עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃
עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃
וַאֲהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמֹו תִּשָּׁבֵעַ׃
הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃
בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃
וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים׃
וְיָדַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוּסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדְלוֹ אֶת יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃
וְאֶת אֹתֹתָיו וְאֶת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּלְכָל אַרְצוֹ׃
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת מֵי יַם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה׃
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת בָּתֵּיהֶם וְאֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֵת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל יִשְׂרָאֵל׃
כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֱזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
וּלְמַעַן תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׃
וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מָיִם׃
אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה׃
וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃
וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃
וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃
כִּי אִם שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה בוֹ׃
וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃
כֹּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃
לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וְיִרְאָתְכֶם יִתֵּן עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃
רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃
אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃
וְהַקְּלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃

פרשת האזינו א

האזינו: ערך פשרם וקלוטעבוים
ז: כי יאמרו: הצור תמים: ערכו
ואמונה ואין עקיד הוא: שחתו לו
מומם: תלי זאת או הלוא הוא
אביך הוא: זכר ימות עשם ובינו
שנות: אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך:
עליון בנחלו גוים בהפרידו: ט: כי
ישראל: ויבגעהו באישון יגון: כ: כנשר
יעיר קנו על גוזליו ירחף: יפרש
בעבותיו ישאהו על אברתו: יב: יי
בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: יג: ירכבהו
בעלות ויאכל תנובת קל ימחלעשו
צור: ימאהו חמאת בקר וחלב צאן ואיל
ועתודים בני בשן: וישמן ישרון ויבע
עבית פשית אלוה יצרו: וקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו: יזבחו לשעירם
אלהים לא אלוה חדשים מקרב באו
אבותיכם: יצור ילד אבטו ותשכח
ויאמר אסתירה פניהם אראה מה
אחריתם כי דור תהפכות המה
בנים לא אמן בם: כא: הם קנאוני בלא
אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם
בלוי אכעיסם: כב: כי אש קדחה באפי

פשירה: האזינו השמים ואדברה ותשמע
האזינו: כי אביאנו ואבינו אלהים
אחלים: עבדום ונאצנו ובריתי יהיב
תמצאן אילישתן ובזוזה ועדוהן השיזבה
יתיה אחוי עמנו הוא ואבינו: ויפרכב
השירה יתהאת אבינם והוא: ויהי ושע
נעין ואמר אתבא: ויהי כפכותהתורה
והזאת: וירתן אורין ברירתי אלהיכם: כי בעלמא
הזום ומחויים מותנו: תקילנא שבטיכם
ושטריכם בארעתכם הלבדים ואשלמנו:
מותנו ותשחתון צניתי וקרחת
באחריתי ויומא בעלמא לאתבעסנו
ולימם: ונילבבי השירה הזאת:

פרשה שלישית

אלף יב וואו מן ויולע: פרשה מ
פי לפרשה שמך מרפא מנחאלף יב וואו
ויולע עין: ופהאמן שפרכב
שקרא אלמה ועבדים בת ועבדום מן:
ופהא מן שמשתבה אלמה ועבדים ואלעין:
והיה כי תמצאן בצרה: ס

פרשת וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר ה׳ מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו: אף חובב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברותיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע ה׳ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך יצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך ה׳ חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו

תחתיו: ואל אשר מוסדו תרים: אמיץ עלי מלך ישרון בגאות שחקים: מענך אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה׳ מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך: וליוסף אמר מבורכת מה׳ ארצו ממגד שמים ממטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך: עמים להר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת ה׳ ומשפטיו עם ישראל: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ה׳ ים ודרום ירשה: ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחושה מנעלך וכימיך דבאך: אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: מעונה

18

ברוך המתן ליעקב
ולאיתן אותנים

עצמה ירבה:

אם טעיתי ושגיתי במעשי
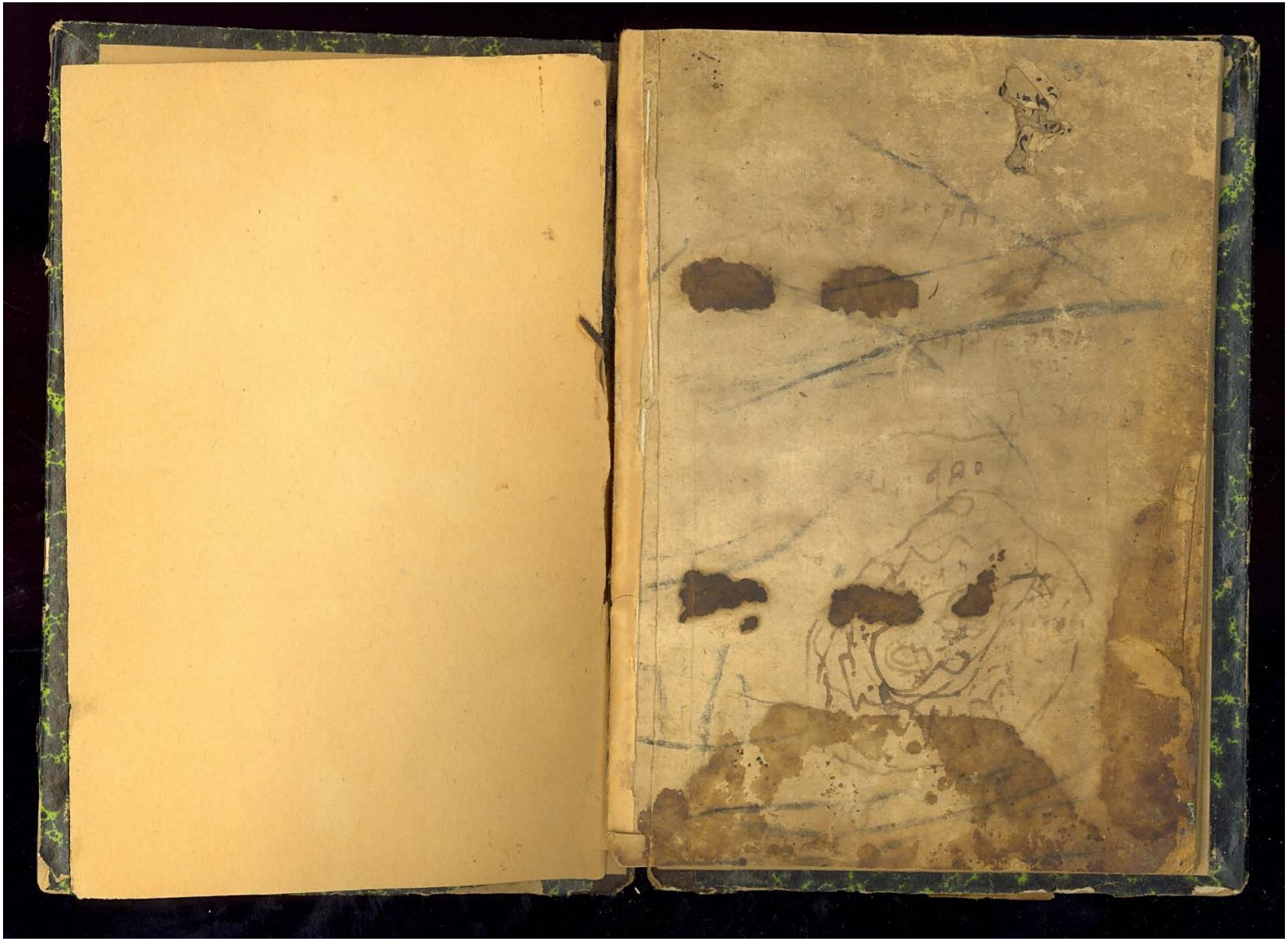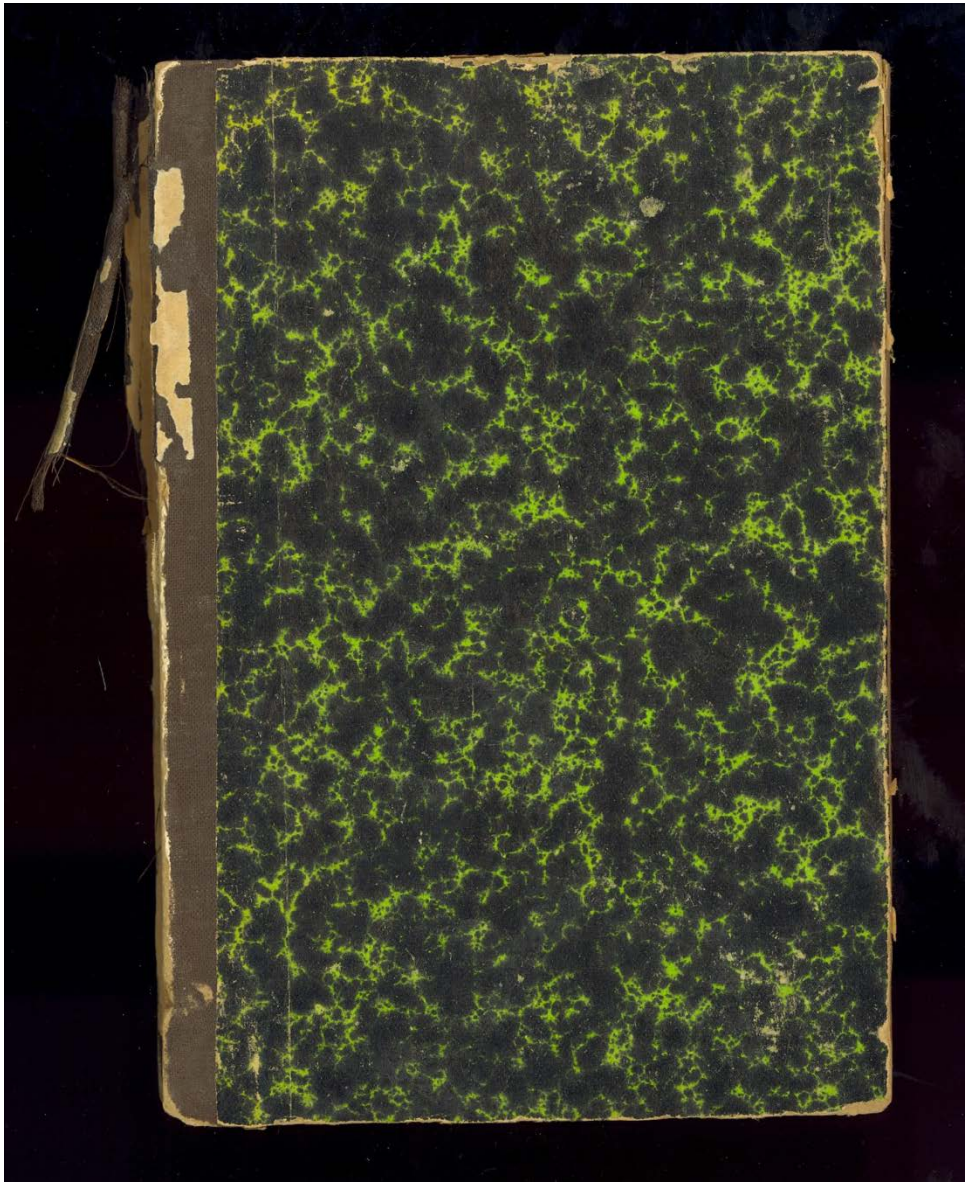
ויחפוץ אלוה עוטי